

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/142/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118220071
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1118220071.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členov senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Renáty Šiškovéj v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova č. 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Claimer, s.r.o., so sídlom Cukrová č. 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 784 583, o zaplatenie 267,93 eur s príslušenstvom a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 40Cb/200/2018-107 zo dňa 18.12.2019, takt

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 40Cb/200/2018-107 zo dňa 18.12.2019 v napadnutom zamietajúcom výroku II. a v súvisiacom výroku III. o nároku na náhradu trov konania z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 267,93 eur, paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. žalobu vo zvyšku zamietol a výrokom III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 261, § 708, § 710, § 711, § 497, § 499, § 502 a § 503 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 18.12.2018 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 267,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 28% ročne zo sumy 267,93 eur od 09.10.2018 do zaplatenia, náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur a náhrady trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalobca v tom čase podnikajúci pod obchodným menom Sberbank Slovensko, a.s., IČO: 17 321 123 a žalovaný uzatvorili dňa 27.06.2014 Zmluvu o bežnom účte k programom služieb mŕjÚčet business pre fyzické osoby - podnikateľov a právnické osoby. Zmluvný vzťah sa spravoval aj zmluvnými dojednaniami: Všeobecnými obchodnými podmienkami, Reklamačným poriadkom, Sadzobníkom poplatkov a Obchodnými podmienkami. Na základe Zmluvy žalobca zriadil a viedol pre žalovaného bežný účet IBAN č. S. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a poskytol mu služby súvisiace s vedením účtu. V zmysle bodu 3.2. Zmluvy žalobca viedol pre žalovaného účet za odplatu. Za zriadenie a vedenie bežného účtu bol klient povinný platiť poplatok vo výške podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov. Kreditné úročenie bolo upravené v bode 3.1. Zmluvy. Žalovaný bol povinný na svojom účte udržiavať dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov (bod 3.1. písm. e) VOP). Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účet do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca účet žalovaného zatvoril. Žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 08.10.2018 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet č. S. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ide o internú transakciu banky. Žalovaná suma 267,93 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obrátmi vykonanými na účte žalovaného. Žalovaný bol o svojom prekročení a úrokovej sadzbe úročenia informovaný nasledovne: na web stránke, na pobočke banky a

o svojom prekročení bol informovaný výpismi z účtu. Žalobca poukázal aj na znenie VOP. Na základe ustanovení zmluvy rozlišuje žalobca tieto možné režimy debetného úročenia zostatku na osobnom účte: A) zmluvný úrok - ročná sadzba je platná počas trvania povoleného prečerpania, B) zákonný úrok z omeškania z čiastky, ktorou žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania a C) sadzba úroku platná pre prekročenie nepovoleného prečerpania v spojení s výveskou úrokových sadzieb, v čase uzavretia účtu bol tento zmluvný úrok vo výške 28%. Žalobca zároveň poukázal na to, že počas zmluvného vzťahu došlo k prenosu účtu zo spoločnosti Sberbank do spoločnosti Prima banka Slovensko a.s.. V tomto prípade bola preklápaná suma 207,37 eur.

Podľa súdu prvej inštancie medzi stranami sporu nebolo sporné, že medzi nimi existoval zmluvný záväzkový vzťah, ktorý bol založený zmluvou o bežnom účte zo dňa 27.06.2014. Zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na predmetný zmluvný vzťah súd prvej inštancie aplikoval Obchodný zákonník. Medzi stranami nebolo sporné, že sa žalovaný dostal pri predmetnom bežnom účte do nepovoleného prečerpania zo sumou 267,93 eur. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a tak súd mal uvedenú skutočnosť za nespornú podľa 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Uvedenú debetnú sumu žalobca preukazoval v konaní aj výpisom z účtov za rozhodné obdobie. Jednotlivé účtované poplatky vychádzajú zo sadzobníka, ktorý v konaní predložil žalobca. Uvedený nárok žalobcu považoval súd na nesporný a preto nárok na žalovanú istinu priznal žalobcovi v plnom rozsahu.

Spolu s istinou si žalobca uplatnil aj nárok na úrok z prečerpania vo výške 28% ročne zo sumy 267,93 eur od 09.10.2018 do zaplatenia. Uvedený úrok súd žalobcovi nepriznal. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že naň žalobca nemá nárok. Záväzkový vzťah medzi stranami bol založený zmluvou o bežnom účte zo dňa 27.06.2014. Vzájomné práva a povinnosti ďalej upravovali okrem zákonných ustanovení zmluvy aj aktuálne všeobecné obchodné podmienky, ktoré boli súčasťou predmetnej zmluvy (v texte aj VOP).

Medzi stranami nebolo sporné, že sa žalovaný dostal v zmysle Všeobecných obchodných podmienok aktuálnych pre rozhodné obdobie do tzv. nepovoleného prečerpania podľa ustanovenia ods. 3.12. VOP. Podľa uvedeného odseku po dobu nepovoleného prečerpania musí majiteľ účtu platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby. Podľa tvrdenia žalobcu, žalobca z dôvodu, že žalovaný porušil zmluvné dojednania, dostal sa do nepovoleného prečerpania, „zatvoril predmetný bežný účet žalovaného“. Podľa žalobcu teda zmluva o bežnom účte zanikla. Žalobca sa odvolal na ustanovenie ods. 3.16 písm. m) Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti Sberbank, podľa ktorých dňom zániku zmluvy o bežnom účte alebo zmluvy o vkladovom účte banka príslušný účet zruší. Zánikom zmluvy sa stáva splatnou pohľadávka klienta voči banke zo zaniknutej zmluvy s príslušenstvom a rovnako aj všetky pohľadávky banky voči klientovi zo zaniknutej zmluvy s príslušenstvom. Uvedené všeobecné podmienky boli zrušené novými všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti Prima banka Slovensko a.s. účinnými od 01.08.2017 (ods. 25.06 VOP). Úrok má pri poskytnutom úvere povahu odplaty za poskytnutý úver. Súd má v nadväznosti na uvedené za to, že žalobcovi tak patrí úrok z prekročenia len do ním tvrdeného zániku zmluvy o bežnom účte.

Súd prvej inštancie poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.07.2000 sp. zn. 4 Obo 143/98 (R 59/1998), v ktorom s uvádza „že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ).“ Uvedený názor bol podporený aj uznesením ÚS SR - IV. ÚS 476/2012 z 18.09.2012. Zároveň súd prvej inštancie poukazuje na skutočnosť, že žalobcom uplatnená istina obsahuje aj úroky a z nej si žalobca uplatňuje opätovne úroky. Dohoda, ktorá by obchádzala zákon, by bola absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. „Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti totiž spôsobuje, že takéto úroky fakticky navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej, alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania.“ (Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/61/2018 zo dňa 10.07.2018). Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie nárok žalobcu na úroky zamietol. Súd žalobcovi v zmysle § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, priznal uplatnenú paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 CSP a žalobcovi, ktorý mal plný úspech, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Žalovaný nevyužil možnosť a k žalobe a k jej prílohám sa nevyjadril, pričom výzva na vyjadrenie sa formou uznesenia spolu so žalobou a jej prílohami, ako aj so všeobecným poučením strany sporu, boli žalovanému riadne doručené dňa 30.08.2019.

4. Proti výroku II. tohto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žalobca navrhol napadnutý výrok rozsudku zmeniť a vyhovieť žalobe v celom jej rozsahu a aby žalobcovi odvolací súd priznal tiež nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca v odvolaní uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny, keď vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil, že žalobca má nárok na úrok iba do zániku zmluvy o účte. Žalobca si daný úrok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z.. Žalobca má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená povinnosť podľa § 18 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súčasťou zmluvy o úvere sú aj VOP a Sadzobník poplatkov. Úroková sadzba pri nepovolenom prečerpaní vo výške 28% bola upravená vo Výveske úrokových sadzieb. V zmysle platných VOP musí mať klient na účte dostatok peňažných prostriedkov na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov podľa Sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke. Pri zúčtovaní poplatkov, úrokov, operácií, môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu, ktoré ak nastane, majiteľ účtu je povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby. Debetný zostatok je úročený dohodnutou úrokovou sadzbou. Ohľadne povahy prekročenia a formy dohodnutia úroku pri prekročení žalobca odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/140/2018 zo dňa 19.12.2018, s ktorým sa žalobca stotožňuje, ako aj na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Co/39/2018 zo dňa 23.01.2019, sp. zn. 43Co/4/2018 zo dňa 27.03.2018 a tiež Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/235/2018 zo dňa 08.08.2019. Rovnako tak žalobca poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/1998 a sp. zn. 6Cdo/113/2018 a Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012. V neposlednom rade žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované pod č. 55/1996, podľa ktorého úroky vo výške dohodnutej pri poskytovaní úveru patria do splatnosti úveru. Ak pre prípad omeškania s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov nebola dohodnutá iná sadzba úrokov, patria aj za dobu po splatnosti úveru úroky v rovnakej výške. Vzhľadom na uvedené žalobca považuje právnu otázku nároku veriteľa na zmluvný úrok po zosplatení za definitívne uzatvorenú.

5. Žalovanému bolo odvolanie doručené na vyjadrenie sa dňa 12.06.2020, avšak žalovaný nevyužil svoje právo a k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 267,93 eur, ktorá vznikla ako rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného, ktorý pre žalovaného viedol žalobca na základe Zmluvy o bežnom účte k programom služieb môjÚčet business pre fyzické osoby - podnikateľov a právnické osoby zo dňa 27.06.2014. Žalovaný sa na účte dostal do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny.

8. Súd prvej inštancie v konaní ustálil, že vzhľadom k tomu, že sa žalovaný k podanej žalobe nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu sú nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom žalobca svoj nárok preukazoval aj výpisom z účtov za rozhodné obdobie a jednotlivé účtované poplatky vychádzajú zo sadzobníka poplatkov, ktorý žalobca v konaní predložil. Nárok žalobcu preto považoval súd prvej inštancie za nesporný v plnom rozsahu.

Ďalej súd prvej inštancie ustálil, že žalobca nemá nárok na úrok z prečerpania vo výške 28% ročne zo žalovanej istiny, keďže došlo k uzatvoreniu účtu, t.j. k ukončeniu zmluvného vzťahu so žalovaným a podľa súdu prvej inštancie žalobcovi patrí úrok z prekročenia len do zániku zmluvy o bežnom účte. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal o. i. na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/143/1998 zo dňa

01.07.2000, podľa ktorého dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok) a od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

9. Žalobca v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil, že žalobca má nárok na úrok iba do zániku zmluvy o účte. Pri zúčtovaní poplatkov, úrokov, operácií, môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu, ktoré ak nastane, majiteľ účtu je povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby. Debetný zostatok je úročený dohodnutou úrokovou sadzbou. Ak pre prípad omeškania s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov nebola dohodnutá iná sadzba úrokov, patria aj za dobu po splatnosti úveru úroky v rovnakej výške.

10. Podľa § 261 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

12. Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

13. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

14. Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

15. Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

17. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

18. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

19. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplátenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

20. Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

21. Podľa § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplátenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

22. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

23. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

24. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, s obsahom napadnutého rozhodnutia a s obsahom odvolania žalobcu, odvolací súd konštatuje dôvodnosť odvolania žalobcu v časti, ktorou namieta, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia ohľadne nároku na úrok vo výške 28% ročne zo sumy 267,93 eur odo dňa 09.10.2018 do zaplatenia.

Odvolací súd sa naopak nestotožňuje s argumentáciou žalobcu ohľadne aplikácie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorú žalobca uvádza v podanom odvolaní, nakoľko predmetom sporu je nárok z obchodnoprávneho vzťahu, na ktorý sa zákonná úprava spotrebiteľských úverov nevzťahuje.

Odvolací súd zastáva názor, že v prípade žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie príslušenstva žalovanej pohľadávky ide o nárok z titulu práva žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania v zmysle § 369 Obchodného zákonníka, pričom súd prvej inštancie v závislosti od stranami sporu uplatnených prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany mal vyhodnocovať splnenie zákonných podmienok a zmluvne dohodnutých podmienok pre priznanie nároku žalobcu na úrok z omeškania, a to aj v intenciách rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Obo/143/1998, na ktoré priamo súd prvej inštancie poukazuje a z ktorého vyplýva, že „dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ).“ V tejto súvislosti mal potom súd prvej inštancie ďalej posudzovať skutkovú a právnu opodstatnenosť uplatneného úroku z omeškania, a to vrátane posúdenia, či bola výška úroku z omeškania dohodnutá zmluvne, alebo nie a rovnako tak aj posúdenia doby, po ktorú žalobcovi tento nárok patrí, t.j. odkedy nárok žalobcu na úrok z omeškania vznikol a dokedy trvá.

V tejto súvislosti bola preto dôvodná námietka žalobcu, že súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nevykonal navrhnuté dôkazy a žalobu nesprávne v časti zamietol (výrok II. napadnutého rozsudku). V dôsledku uvedeného nesprávneho skutkového a právneho posúdenia súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že žalobca nemá nárok na úrok z prečerpania po ukončení zmluvy, pretože došlo k zániku zmluvy o bežnom účte. Naproti tomu sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s otázkou, aký nárok žalobcovi patrí po zosplatení, keďže zatvorením účtu už žalovaný nebol v povolenom prečerpaní a ani v nepovolenom prečerpaní, ale žalobca si od tohto okamihu uplatňoval nárok na vrátenie dlžnej sumy (267,93 eur), s plnením ktorej sa žalovaný dostal do omeškania. V tejto súvislosti súd prvej inštancie potom nevykonal potrebné hodnotenie predložených dôkazov, príp. doplnenie dokazovania v závislosti od návrhov sporových strán.

Pre jednoznačné určenie plnení, ktoré má veriteľ právo od dlžníka požadovať, je potrebné jasne rozlíšiť úrok od úroku z omeškania, a to najmä z časového hľadiska.

Zmluvný úrok je plnenie, ktoré má akcesorickú povahu. Je teda spojené s istinou úveru a od jej existencie závisí aj samotný zmluvný úrok. Je to odmena veriteľa za to, že poskytol finančné prostriedky dlžníkovi. Dojednanie výšky úrokov umožňuje ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka. V danom prípade žalobca žalovanému poskytoval peňažné prostriedky do zatvorenia účtu, t.j. do zániku zmluvy o bežnom účte.

Oproti zmluvným úrokom je úrok z omeškania odlišným inštitútom definovaným v ustanovení § 369 Obchodného zákonníka. Ak sa dlžník dostane do omeškania so splatením dlhu, ten sa stane splatným a následne nastupuje právo veriteľa požadovať úrok z omeškania a prípadne aj zmluvnú pokutu. Pre úrok z omeškania platí, že na rozdiel od úpravy Občianskeho zákonníka a limitov napr. vo vzťahu k spotrebiteľom, ustanovenia v Obchodnom zákonníku umožňujú uzatvorenie dohody aj o výške úrokov z omeškania (§ 369 ods. 1 Obchodného zákonníka).

V posudzovanom prípade sa jedná o obchodnoprávny vzťah a preto je potrebné aplikovať ustanovenia upravujúce výlučne obchodnoprávne vzťahy v nadväznosti na vzájomné práva a povinnosti strán upravené v Zmluve o bežnom účte a k nej prislúchajúcich VOP a Sadzobníka poplatkov a v tejto súvislosti vykonať správne posúdenie uplatneného nároku. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia takéto posúdenie nevyplýva. Bez správneho posúdenia právneho základu uplatneného nároku nie je možné ďalej určiť, či naň žalobca nárok má, príp. aká je jeho výška / sadzba a začiatok plynutia tohto nároku.

25. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd zároveň zistil, že súd prvej inštancie najskôr v ods. 24 odôvodnenia konštatuje, že nárok žalobcu považuje za nesporný v plnom rozsahu a následne v ods. 25 odôvodnenia uvádza, že žalobca na základe vykonaného dokazovania nemá nárok na úrok z prečerpania vo výške 28% po ukončení zmluvy. Takéto odôvodnenie nedáva jednoznačnú odpoveď v tom, či nárok žalobcu je ako celok nesporný a nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie časť nároku žalobcu považuje za nesporný pre pasivitu žalovaného a prečo časť nároku žalobcu podrobil prieskumu.

26. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že úlohou prvoinštančného súdu bude opätovne sa zaoberať existenciou alebo neexistenciou nároku žalobcu v uplatnenej výške a v nadväznosti na to vykonať opätovné posúdenie uplatneného nároku, teda či sú splnené podmienky na priznanie úroku z omeškania po zosplatnení, v prípade splnenia podmienok posúdiť tiež výšku úroku z omeškania, ktorá žalobcovi patrí, ako aj začiatok plynutia tohto nároku, a to všetko pri zohľadnení a vyhodnotení pasivity žalovaného počas celého konania. Svoje nové rozhodnutie vo veci súd prvej inštancie náležite a presvedčivým spôsobom odôvodní a v odôvodnení sa vysporiada so všetkými podstatnými skutočnosťami tvrdenými stranami sporu v nadväznosti na vykonané dôkazy. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom musí byť zrejmé, ako súd prvej inštancie vyhodnotil konkrétne tvrdenia a dôkazy predložené alebo navrhnuté stranami sporu a aké z nich vyvodil právne závery.

27. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

28. O náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).